

Sygn. akt III KK 470/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Roman Sądej

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **K. O.**,

obwinionego o popełnienie wykroczenia z art. 141 i in. k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 lipca 2015 r., sygn. akt II W (...),

1) uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie;

2) obciąża Skarb Państwa kosztami tego postępowania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w P. z dnia 2 kwietnia 2015 r. (sygn. akt II W (...)) K. O. został uznany winnym dwóch wykroczeń – z art. 43¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz z art. 145 k.w, za które Sąd wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin.

Wyrok ten uprawomocnił się w I instancji w dniu 6 maja 2015 r.

Następnie wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 lipca 2015 r. (sygn. akt II W (...)) K. O. został uznany winnym dwóch wykroczeń – z art. 43¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz z art. 145 k.w, za które Sąd wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 600 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się w I instancji w dniu 29 lipca 2015 r.

Od wyroku w sprawie o sygnaturze II W (...) kasację na podstawie art. 526 § 1 k.p.k., art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu rażące naruszenia prawa procesowego, tj. art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w. przez wydanie wyroku obejmującego czyny, w stosunku do których wcześniej wszczęte postępowanie zostało już prawomocnie zakończone wyrokiem w sprawie II W (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym.

Analiza akt obu spraw – II W (...) oraz II W (...) prowadzi do wniosku, że przedmiotem rozpoznania były te same - w aspekcie przedmiotowo-podmiotowym - zachowania K. O. polegające na spożywaniu alkoholu w dniu 26 maja 2014 r. ok. godziny 00:30 na ul. S. w P. oraz zaśmiecaniu w tym samym czasie i miejscu butelkami i niedopałkami papierosów „terenu użyteczności publicznej”.

Niewątpliwie więc w niniejszej sprawie zaistniała negatywna przesłanka prowadzenia postępowania w sprawie o wykroczenie, o której mowa w art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w. (nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone). Chronologia orzeczeń w sprawach o ukaranie K. O. przekonuje, że w dniu, w którym Sąd Rejonowy w P. wydawał wyrok w sprawie II W (...), wyrok w sprawie II W (...) był już prawomocny.

Wobec tego należało orzec, jak w sentencji.